

[Leth Mouritzen.]

hed at gennemføre en Optælling, det vilde være et saa uoverkommeligt Stykke Arbejde, at det var umuligt at gennemføre. Nu kan jeg fortælle det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, at „Social-Demokraten“ den 12. November 1946 bragte en stort opsat Artikel, der forklarer, at nu gøres Raavarelagrene op i Danmark, at Handelsministeriet har givet Ordre til, at alle Varelagre skal gøres fuldstændig op, og „Social-Demokraten“ skriver til Slut:

„Ganske særlig Opmærksomhed vil Tallene for Mængden af Byggematerialer tiltrække sig. Disse Lagre vil være temmelig afgørende for, hvad der kan præsteres af Byggeri i de nærmeste Maaned“.

Hermed skulde det jo være godtgjort, at det, jeg krævede i Januar Maaned, udmærket kunde have været gennemført dengang og ikke havde behøvet at vente i et Aar. Man venter vistnok, at denne Raavareoptælling først kan blive færdiggjort engang i Februar Maaned, og saa kan man konstaterer, at vi netop er blevet forsinket et Aar.

Jeg mener, som der ogsaa er givet Udtryk for fra forskellige Ordføreres Side, at det er bl. a. dette, at man har hævet Restriktionerne, der er Skyld i, at Boligbyggeriet er kommet i Uføre. Den højtærede Indenrigsminister vil hævde, at det kan ikke være dette, at Restriktionerne er blevet ophævet i indeværende Aar, der er Aarsagen til, at Boligbyggeriet i 1946 er blevet saa ringe, eftersom det jo ikke kan have naaet at virke paa Boligbyggeriet endnu. Ja, saa siger jeg: bevar os for den Tid, der kommer, for saa bliver det jo netop den kommende Tid, som faar Smerten at føle af det, som er hævet. Det er derfor efter min Mening ganske udmærket og selvfølgelig af stor Betydning, at man har taget Spørgsmaalet om at indføre Restriktioner for Byggeriet op igen, saadan som det nu er sket, efter at det fatale Byggestop er blevet indført.

Nu har vi i Dag hørt den højtærede Indenrigsminister give en Redegørelse for, hvordan Situationen ser ud. Den højtærede Indenrigsminister har fortalt os, hvordan Træsituationen er; jeg skal om et Øjeblik komme tilbage til den. Vi har faaet lidt at vide om, hvordan det er fat med Murstensproduktionen; vi har faaet at vide, hvordan det ser ud med nogle af de øvrige Materialer. Uagtet den højtærede Indenrigsminister siger, at Situationen selvfølgelig er alvorlig, at der er store Vanskeligheder, er det alligevel med en vis Optimisme, den højtærede Indenrigsminister giver os disse Tal. Det

minder fuldstændig om den optimistiske Maade, hvorpaa den højtærede Handelsminister for et Aar siden redegjorde for Materialesituationen. Det lød nøjagtig lige saadan. Vi fik at vide, at der var store Vanskeligheder og saa videre, men til syvende og sidst blev Konklusionen af Redegørelsen dog, at det saa ret optimistisk ud. Jeg synes, det er et lignende Svar, vi har faaet i Dag, og det, jeg mangler i den højtærede Indenrigsministers Redegørelse, er en Opstilling over, hvilket Byggeri der nu kan komme i Gang ud fra den Bedømmelse af Materialesituationen, som er givet her i Dag. Hvad kan der bygges i det kommende Aar, hvad vil der kunne blive færdigt? For det er til syvende og sidst jo ikke de paatænkte Byggerier og Projekterne og de Byggerier, som i Øjeblikket er godt i Gang, det drejer sig om, men det er, hvad der bliver færdigt i den nærmeste Tid, og vi har ikke af den højtærede Indenrigsminister faaet noget som helst at vide om dette Spørgsmaal.

Jeg selv ser meget pessimistisk paa Situationen, og det har gjort, at jeg, samtidig med at jeg har forsøgt at faa det høje Ting til at forstaa, at Byggesituationen maa tages op til en fuldstændig gennemgribende Ændring, ogsaa har forsøgt at gøre klart, at Boligsituationen er saa akut i Øjeblikket med Hensyn til de boligløse, at det er nødvendigt at gennemføre ganske skarpe Foranstaltninger for at skaffe de Mennesker Husly, som ingen Steder har at være. Jeg har paa mange Maader faaet Tilslutning til de Tanker, sidst saa sent som i Gaar Aftes i Københavns Borgerrepræsentation, hvor man nu efterhaanden ogsaa er blevet klar over, at der maa gribes meget kraftigt ind. Der mangler nu blot, at vi kan faa den højtærede Indenrigsminister til at indse, at det Krav, som er stillet fra en Række af de største Kommuner i Landet og nu sidst af Københavns Kommune, om en Fordeling af den forhaandenværende Boligmasse, bliver gennemført, for det er saa ganske afgjort nødvendigt.

Det nytter ikke, at vi gennemfører en Restriktion som den, hvorom der nu er oversendt Forslag til Handelsministeriet. Det vil selvfølgelig hjælpe noget paa Materialesituationen, at man begrænser visse Reparationsarbejder og visse Byggeføretagender, men det vil ikke hjælpe tilstrækkeligt, og der vil efter min Mening være rig Lejlighed til at omgaa de paagældende Bestemmelser. Jeg tænker her paa de fastsatte Beløb for Reparationsarbejde og Om- og Tilbygninger, som er tilladt for henholdsvis 1000 Kr. og 5000 Kr. eller 10 000